

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Helyben házhoz küldve:
 Egész évre . . . 8 frt.
 Fél évre . . . 4 -
 Negyed évre . . . 2 -
 Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatali nyelvszerkesztés szerint számol.
 Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partlics
 könyv- és könyvkereskedés a városi ház épületében, hova az előfizetéseket és hirdetéseket küldendők.

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Helyben házhoz küldve:
 Egész évre . . . 8 frt. 60 kr.
 Fél évre . . . 4 - 30 -
 Negyed évre . . . 2 - 15 -
 Hirdetéseket lapunk számára a fővárosi vadonút minden nagyobb külföldi hirdetői áruinak elvállalnak.
 Szerkesztési díj: írók.
 Sajtótervezés és a csendőrszolgálat sarkán Hofeneder-féle házban hova minden a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
 Bismarckianus városi nemzeti köznevelési tanácsoktól nem adnak vissza.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.
 Egyes szám ára: 10 krajczár.
 Minden csütörtöki számhoz egy felívre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok” csatolódik mellette gyanánt.
 Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.

Előfizetési felhívás

„Zombor és Vidéké”-re.

Rövid egy negyedéve annak, hogy a „Zombor és Vidéké”-t megindítottuk. Ez énegyed alatt a n. é. közönség meggyőződést szerzhett arról, hogy lapunk mily irányban, mily szemlélben kíván társadalmi életünkre jótékony hatást gyakorolni. Meggyőződhetett arról, hogy sem párt- sem klikk-érdekeket nem szolgál, hogy pusztán az igazság zászlója alatt harszól közérdekéért, közjóért. Nem voltunk is annak arunkn uszályhordozói lenni egyéni uralomvágnak, nem voltunk s nem arunkn talpnyalói lenni sem az arisztokratikus gőgnök, sem a demokratikus henezegésnek. Nem hizelegtünk s nem arunkn hizelegni faj, kaszt vagy párt elkülönzéseknek: a magyarság, s a magyarosodás érdekében emeltünk mindig szót, s ennek érdekében arunkn a jövőben is küzdeni.

Függetlenül s szigorú lelkiismeretességgel tartuk föl társadalmunk bajait, s drákok szigorral ostromoztuk bűneit. Nem is emelhetünk panaszt, hogy fáradozásunkat siker nem koronázza volna.

Szerénytelenség nélkül állítjuk, hogy a nagy közönség, a mely bennünk intencióinkban támogatni kegyes volt, velünk érzett mindenben, osztotta nézeteinket, s ha bármely visszaélés vagy ferde intézmény ellen emeltük föl szavunkat, eltaláltunk mindig a közvélemény higgadt s nyugodt hangját. S ha olykor kifejezést adtunk jogos felháborodásunknak, vizsgálgra talált az olvasóink szívében is.

És ez uton kívánunk tovább haladni. Itt-ott legyőzhetetlen közömmel állunk szemközt: de e tudat nem fog bennünket csüggeszteni. A nagy közönség, mely rövid fennállásunk alatt több ízben tanúsította irántunk jóindulatú rokonszenvét s elismerését, jövőben sem hagy bennünket támasz nélkül, s ez batorit, ez buzdít, ez lelkesít bennünket.

Szilárdan arunkn állani azon a téren, a melyre léptünk. Lobogtatni akarjuk azt a zászlót, a mely alá esküdtünk.

Vannak ellenségeink, de vannak jóbarátaink is. S mi barátaink segítségével eszméink győzedelmét akarjuk kivívni.

S a mi harszunk, nem harsz az egyén, nem harsz a család, nem harsz a törvény s társadalmi rend ellen; — a mi harszunk harsz az előítélet, a buta fanatizmus, a fenhejázó gőg, az önkény s igazságtalanság ellen.

Megleljük feut és alaut az érdemet s annak elismerését adóknak, megleljük feut és alaut a visszaélést s a bűnt, s a sajtó minden erejével ostromozzuk azt.

E komoly feladatunkonkívül mi teljes erőnkön azon voltunk, hogy az olvasni szerető közönséget hasznos és mulattató olvasmányal szórakoztassuk.

Tarazánk mindig változatos és tartalombús volt. Közöltünk minden számban egy-egy költeményt, rajzokat, causerie-kat, aktualis jellegű cikkeket. Rendes „novella-tár” rovatum van, melyben folyton egy-egy eredeti elbeszélés foglaltatik, „regény-csarnok” mellékletünkkel a n. é. közönség már megismerkedhetett. Azonkívül híven feljegyeztük a megyénkben történt eseményeket s csaknem minden

megyénkbeli város- és községből birunk levelező-kel s hétről-hétre a fővárosból és Bécsből közlünk „heti-króniká”-kat.

E röviden jelzett programunk eddigi olvasóink előtt eléggé ismeretes s így fölösleges azt bővebben is esetenli.

A minden tekintetben helyi viszonyainkhoz s a bácskai közönség igényeihez mért „Zombor és Vidéké” előfizetése ára lapunk homlokzatán olvasható.

Kérjük a n. é. közönség minél tömegesebb pártolását!

A talmud.

— Bogdán Károlytól —
 (Folytatás.)

A kuteusok, kik assyriából bevándoroltak Palesztinába, szinten csak ágazatát képeztek a zsidóságoknak. Ezen különös ok miatt a zsidóváltásra tértek át, t. i. miután Szalmanasar a zsidó népet fogdába ejtette s sok ezreket Assyriában letelepített, saját népe által Palesztinának egy részét beépítesítette. De miuthogy ezen áthelyezés után két, három évig is tartott, az országnak s vadállatok igen megszorodtak a kuteusokat rettegésbe ejtették. Ezen nép azt híven, hogy Isten csak azon okból bünteti őket, mivel ezen ország csak is zsidó nép által népítesítették be, félelmökben a zsidó vallásra tértek át, saját volt vallásukról azonban egészen meg sem mondtak le s ennek folytán részenként Jehovának, részenként bálványoknak aldoztak. Ambar a zsidonemzet mindig türelmessel viseltetett az idegenek s külföldiek iránt, mivel ezen parancs Mózes törvényében is foglaltatik: „Szeressétek az idegent, mert ti is idegenek voltatok Egyiptomban”, mind a mellett ezen hitagozat iránt igen arukodónak mutatkozott az os eredeti zsidó.

— Elkönözta jussak bár, — de vedem ot.

Magyer. Egy szót se többet. Már a szentgyulák, Harkászok, táltosok közelgenek. Aljunkt a sorba, — várjuk végit ennek, — Aztán ha kell, a kard is tud beszélni.

II. JELENET.

Botond, elfoglalja a menyeztes karszékot. A főrobanban követe robanbanoktól, az oltári széken foglal helyet. A nagygyula, gyulak s harkászok az emelvényes korléseké foglalják le. A nép s harkászok között élénk moraj támad, mely lassan lecsendesül.

Botond. Magyar vitézek! Harezius leventek! Derek népem, mely engem harezra kísér. És annyizor kivitta fegyveremék A győzedelmet, most hullámszatók Reám! E szomori halásmepélynél Tanni legyetek, mint büntöti Hadur a büntést, bárta nagy s hatalmas, S habir envértük sarja is, apúí Fejedelmek lévén os Lebedliában, Hadur igaz bírái rajta hát! A vádlottat szólítsa kurt szava, Akar-e megjeleni s védekezni? (Haromszoros kurt hangzik.)

III. JELENET.

Előbbiek, Zoárd. Zoárd. Im itt vagytok s védelmezem magam Halággal, Vajj ki vádol engemet? A nagygyula, igaz hitére ki megesküszik, Hogy nem csalárdság, armány s ragalom

A „ZOMBOR és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

MUTATVÁNY

Müller Gyula „Zoárd”) című 5 felvonású tragédiájából.

Negyedik felvonás.

(Sík tér, sorompóval körítve, melyen kívül egy had elérésze s mindkét nebeli nép várokozásteljes ünnepi eseményben áll. A szín először jobboldal emelvény, felkelben állóhelyekkel. Egy oltár körülszoborbanoktól, kik rajta a szent tüzet éleztik. Balról menyeztes karszék, emeltheb helyen.)

I. JELENET.

Magyer. Kádár, Hadur hadnagyok. Több vitéz. Magyer. Hát bátya mit tartás a dolog felül? Kádár. Van benne a mi van. Huba. Nincs benne semmi. Csupa hamisság, rut rágalmazás. Magyer. Azt tartom én is, mert különb vitéz Attila óta e kerek világon

Nem jart Árpád urunknál s ráutott Hajszálig hősiségben fejedelmünk Zoárd ur.
 Kádár. Am Botond parancsolónk, S igazságvá s szerette is Zoárdot, Mig igaz uton jart, de hadnagya Rabizonvitja ma a csaláságot, S azt ha rajta veszt: ugy kell neki! De már csak lassam, mit mer ez a csalfa Csongor Zoárd urunkra házandúni. A menyki csapja meg! Hogy az igazt Ily satnya féreg is megrágia már!
 Kádár. De bátya, csilapoljál. Blik az. Hogy mit a fok határozanak, az alsók Fogadják: s ha a szent gyulák itelik Zoárdot bűnösnek: honárulás. Az ellen bárkinek is ökleözni.
 Magyer. Ecsém, nem érted . . . Jobb ha félre állsz, S az ősz hajszálat jobban tszeted. Ott font sokat nem látunk a nagyok, Mit a kicsinyek jobban megvigyáznak. E Csongor gyulói vitéz urunkat, S hamisan rágalonra esküszik: De majd Hadur igazságot teszzen.
 Huba. Mindegy nekem; Zoárdot ismerem jól. Nagylelkű hős, nem egy sebet kapott Hazajáért; jutalmul most gyalázzák . . . Bírniút itelnek föltöte, én Nem értek ahhoz, ánde esküszöm, Ha haja szála görbül, én bizony

*) Jelen ma az idej gróf Teleki-féle pályázaton a bírálói jelentés szerint figyelmet kellett. A bírálót kiemeli, hogy Zoárd és Izolda közti szerelmi jelenet sikerült, s hogy a tragédia „mindent minden dramai emelkedés híval”. A bírálói jelentés a „mi mesejét eskák az első és második felvonásig tartotta szükségességnek elmondani, kijelentven, hogy azzal minden jót elmondott már. Szerző meggyőződik ugyan az akadémia böles ítéletében, de azt hiszi, hogy talán a többi felvonásban is van itt-ott figyelmre méltó. E czérből közli a negyedik felvonást. A szerző.

E végett a talmod is megengedő a zsidónak a külföldi vagy más felekezetheli embernek kenyerét enni s megtölti a kutsensok tartanak, mivel a szillett zsidótól inkább kellett kényerűket, mint az idegen nemzetbelitől, s ez pedig csak azon okból történt, mint a talmod állítja, hogy a Gerizim hegyen egy galambfele bályványra akadtak s így gyánuba keveredtek, hogy azt imádják.

Térjünk vissza a talmodhoz s kutsassuk tovább annak általános tartalmát. Ha találunk benne szabályokat a fűrdésről s mosdásról, ne csodálkozzunk, hisz 2000 év előtt mily alacsony fokot állhatott a tisztaság, azt mindenki képzelheti; a fűrdés s mosdás tehát mint dogma felvettett s mai nap is fenntartatik, habár kevesebb szigorral; a nőnemmel azonban még mai napig teljes szigorral, mint es- időkben. Továbbá, hogy a zsidónak a beteges állapot husát megenni tiltatik; az ily szabályokat csak di-cserepre méltónak tartom. Találtnak abban oly történetek s szabályok, melyek a jelenkorban ne- vettségessé váltak s ezek mint orkölesrontók meg- tandáttnak minden oldalról. De vajjon mit mon- danánk annak, ki egy régiségi tárgyat megtámad- na s nevetésesnek találja, mert nem felel meg a mai igényeknek? Herculannus s Popejnal memyit fíradozik a civilizált világ, hogy nem régiség bir- tokába jusson; s ily egész régiségtárt rágalnak által halomra akarnák dönteni? És csak valóságos vandálissá lennie, ahog rontó kézzel nyúlhi. Vajjon ha jelenben valaki Romulus cipőit megtalálna s esutót úzra vele, mit mondanánk ily egyenhez? Nyilvánosan csak felvilágosítással szolgálunk neki, hogy 2000 év előtt a művészet még nem állt azon polezon, mint jelenleg. A tudományai szinten egy állunk. A talmod minden pontja megfelel az akkori kornak, ha pedig annak némely czikkéi a jelen korszaknak meg nem felelnek, ez még nem szolgálhat okul az egész tant halomra dönteni s hasznatlanságnak helyegezni. A mi a talmod ol- vasását igen nehezíti az, hogy ez már nem tiszta héber nyelven irattott. Vele rokonságban levo nyel- vek assyriai, kaldeisi, arab s görög szavakkal vegyített, cunek földeni majdnem különféle nyelve- fajult. Így p. matrona, asszonyiség; legio, katoná- csapat sat. Ebből látható, hogy szantalan latin szó a talmodban véteztet fel. Az idegen nyelvek vegyüléke igen nehezíti annak értelmet. Továbbá a nyelv rövidsége, a magánhangzók hiánya, — mert a héber nyelvben a magánhangzók ki nem iratnak, — mind ezen nehézségeket még túlladaja azon szokás, hogy az egész mű elezék s rejtejt szavak- tól hemzseg.

A történetből láthatjuk, hogy a zsidók 1300 éven felül bírtak Palesztinát. Az első templom áll- ott 410 évig, a második pedig 420 évig. Kaba- listikus tan szerint Mózes ezen időt előre kiszabta. A hét karu lámpa felgyújtásánál a azt parancsolá „Koszis lamóar”, a szó koszisz betűszám szerint 410 s 420 t. i. hogy a lámpa anyai ideig fog égni a nagy templomban. Ezen 1300 év alatt nem mindig független bírtak az országot, sőt hosszabb időig hol egyik, hol másik nemzetnek adóztak; ez

pedig a meghasonlásnak következménye vala. T. i. miután a zsidók két pártra szakadtak s két király- ság támadt, Jehuda s Israel, tehát hol az egyik hol a másik királyság követele vala külföldi ha- talomra támaszkodni. Ily alkalommal gyakran törté- nt, hogy a nemzet nem csak vagyoniilag, hanem szellemileg megtámadtatott.

(Folytatás a köv.)

Törvénytörési csarnok.

Egy védő naplójából.

Dr. Neuda Miksa után

kozi

Dr. Schuller Simon.

(Folytatás.)

Két, három napra rá beszélt velem, és azt monda, tudja önmek még simes igaz, magam is hiszem, hogy hitvesem meggyilkoltatt, de gyannu egy volt szolgáló- nőrökre van, ki boszulló no, ez a dombra csalhatta, őt meggyilkolta és a gyantát aztán rám hártotta.

Evel mindent tudtam. Egy másik eset nem vezetett elítélésre. A boldogult Dr. Mühlfeld egy vádolt családja által véddől kéretett fel; de betegsége megakadályozta e megbízást elvadásni, és a családunk engem ajánlott, én a védel- met bár nehéz szívvel elfogadtam. Környebungi eset volt; egy gazdag molnár háromszoros gyilkossággal volt vádolva, azonkívül apagyilkosság gyánya is terhelte. Egy reggelben nem messze hazától a Vogelsinger nevű egyént megölve találtak. A mint megállították sokan em- lekeztek, hogy előtte vala estén 8³/₄ órákor lövést hal- lottak, mely feltűnt előttük. Bizonyos volt, hogy ez em- ber ezen lövés által meggyilkoltatt, mert a szakértők is e halalmódot constatálták. A népszáján forgott, hogy e molnár a gyilkos, mert látták, hogy az emberrel több- ször bizalmasan beszélt, és azon voltak, hogy ez a mol- nárnak pénzért méregt szerzett, melyvel családjának több tagjait megmérgezte. Ezen hír oly erős terjesztést nyert, hogy a törvényesek a hullák káusátást elrendelték. Az apa hullája már egészen feloszlásnak indult, és már nem lehetett bizossággal constatálni, hogy meg-e egy természetes halállal mult ki. Miskép állott a dolog egyik fiúve és egy szolgálóval.

Ezek testében a vegyékész nagymennyiségű arse- nikot találtak. Ezek után háromszoros gyilkossággal vá- doltattok, és a dolog egy állott, hogy vagy mind a há- rom gyilkosságot o követte el, vagy egyiket sem lehet ellene bizonyítani. Ha be volt bizonyítva, hogy a mol- nár Vogelsingert meggyilkolta, akkor csak azért tette, hogy önmagát védje.

A körülmények egészben hümsőségére engedtek következtetést, részleteiben minden egyes bünessé- kményt fontolóra kellett venni.

Itt kitűnt, hogy Vogelsingerre vonatkozólag alibi- jét bizonyította. O abban az órában ottan volt és 8³/₄ órákor szobájában az órát felhuzta, és neje nek külön- ben vallott, ezt el kellett ismernie. Ez az egy tény- körülmény kétesítette tette hümsőget. Most már a szak-

értők hivattak fel segítségül, ezek azt állították, hogy 8³/₄ órákor nem huzhatta fel az órát; mert szerkezete olyan, hogy mutatója épen abban az időben azon nyílas- fölött áll, melyen az órát felhuzták, kilencez órának kel- lőt tehát lemei. Végvárgalásra került az ügy az óra 8³/₄-en állott. Felhivatott a vádolt, hogy huzza fel az órát, o oda megy és megfordítva a csoda, ujjával félre- tolta a két mutatót és felhuzta az órát. Most már azt is tudták, hogy 8³/₄ órákor felhuzhatta az órát és alibije helyre volt állítva. A többi hullaknál pedig úgy állott a dolog, hogy könnyen fel volt tehető, hogy fiúve gyilkolta meg a szolgálót és aztán öngyilkossá lett. Most már ingadozott a törvénytörés. Akkoriban még teljes bizonyítékra volt szükség, a törvény nem engedte meg a bírónak, hogy bolcs belátása szerint itéljen és vádolt a közvelemény ellenére felmentett.

Most már azon kérdés meval fel, büns volt-e vá- dolt vagy ártatlan? Erre a kérdésre nem felelhetek, egy bizonyos, hogy a mit észleltem ez emberben, az romatlan- ságára enged következtetést. Apjának a meggyilkolt le- ányával viszonya volt, és ő azt mondá nekem: „Könnyen elárthatnám tolem a gyantát, csak fel kellene említe- nem, hogy nem nekem, hanem apámnak volt a leányval vi- szonya.” Ezen szavak megerosítotték abban, hogy vá- dolt volt ártatlan.

Még egy esetet említek fel. Mindenki emlékszik arra a szabóra, ki 17 éven át boldog házasságban élt, és ki egyszerre avval vádoltattok, hogy egy szegény- ügyetlen leányt egy pár forint vegett — egyankival meggyilkolt. Nehéz három nap heves küzdelem volt és itt is valószínűleg azon véletlen vezetett védezem elítélésre, hogy egy kis lány azt vallotta, hogy vá- dolt hónapok előtt tole kérezte, vajjon atyának van-e egyankival. Elítélésre után hoztam jött egy híres psycho- logus, ki az ügyet figyelemmel kísérte, meg tudni, hogy az éhelt, mikép követte el a gyilkosságot.

Megvallom én is kívánsi voltam, és ámbár nem szokosom sokat kérezni, elmentem az elítélhez, meg- tudni, mily módon követte el a büns eszelekményt, de csak mindig ártatlanságról beszélt. Ezzel csak consta- tívra van az: „Hogy a vádolt ézi, hogy a védonek tartozik azon megbecsüléssel, hogy hümsőségbe be ne avassa.” Itt a védonek csak defensiv álláspontot kell el- foglalnia, és sokkal jobb ha száz büns felmentetik, minthogy egy ártatlan szenvedjen.

(Folyt. köv.)

Zenta városi rendes közgyűlése.

Folyó hó 17-ike ismét nevezetes nap volt, méltó arra, hogy azt Zenta város mint jellemzőt évkönyvében megörökítse, nevezetes volt azért, mert alkalomk volt tapasztalni — és ezt nem első ízben — hogy nálunk Zentán a törvény és a jóváhagyott szabályrendelet csak — bíktri.

Ismét megmutatta e napon a városi képviselő tes- tület, miszerint o nem töröved semmivel, saját belátása és akarata szerint határoz, és hogy ezen akaratot sem szabályrendelet sem törvény nem képes befolyásolni.

E napon lett az úresedésben levo rendorkapitányi állás betöltve és pedig a törvény mellozésével. De át,

Szol ajkíró, vádolva e vezető,
S vérevel megpecsétli vádjait;
Az lépjén hát elő!

IV. JELENET.

Előbbiek. Kétel. Csongor.

Kétel. (Előlepe) Im itt vagyok

Es vádolom Zoárdot s esküszöm,

Hogy nem csalárdság, ármany s rágalom

Szol ajkíróról s véreml megpecsétlem.

Zoárd. (Vére) Kétel! Nagy égt! Hát ilyen a barátság?

Vagy esupa külszim . . . Hajh! Nagyon komoly

E játék!

A nagygyula. Hajta hát, vádold vitét!

Kétel. Zoárd, felelj! A Duna közepén

Van egy titkos sziget, s te oda egy

Aggastyánt és leányt elbujtatal.

Megújult már a hold azóta, és

Bolgárral népesült meg a sziget.

Titkos tanács foly ottan éjjelelként,

Karl fénye világ rümesen az éjben,

Miként kell eltiporni a magyart?

Es a tanács feje Zalán király.

Az aggastyán vala, kit te vezetél

A biztos helyre, — háborítlanul

Cselt szóni a magyarnak ellene.

Igaz-e ez a vád?

Zoárd. (Vére) Kétel beszé-e?

Minden csepp vérem jégge tagy szivemben.

(Fenn) A vád, ha vád; igaz; de rut hazugság

Hogy én Zalánt rejtettem e szigetre.

Egy agg vala előttem, bujdosó

Egyetlen lányával kitéve a

Gyalázat és eroszakoskodásnak.

Zalán csak később lett belöle; ám

Azt tudva már előbb is; megteszem.

Mert a magyar magyar legyen; ez amnyi.

Hogy nagylelkűen bünyk ellenével . . .

Mely éjjelelként foly, — titkos tanács, —

Bolgárok közt, — biz az nem ellentük

Emeli fegyverét; egy új bazát

Keres, Ez minden, a mit mondhatok,

S véreml megpecsétlem, hogyha kell.

A nagygyula. Szentségtöréssel is vádolva vagy

Zoárd. Elő a vád!

Csongor. (Előlepe) Itt vagyok!

Esküm rá, hogy nem ármany s nem csalárdság

Szol ajkíróról s véreml megpecsétlem.

Zoárd. Szentségtörés, ha Csongor vádol engem.

Nos hát a szolgáló mit tud ura ellen?

Csongor. A nemes nem szolgálja senkinek.

Csak a hazúnak, bárha kovított is.

Azért felelj Zoárd a szent gyulak

Flótt kérdéseimre s jól jegyezd meg,

Hogy van tanum hatalmas és erös.

Ki hazug szódat rögtön czafalandja.

A szent berekben, hol a foralombán

Hadur haragját kérli imával

S kér jóslatot a haboru előtt;

Mi fajtalan leányul kéjelegett?

(Folyt. köv.)

Bécsi tárcza.

— Női eszevélly. —

Büzt Sándortól

Eredetileg már ez előtt néhány héttel akartam ezt a kis leírast az emberiség javítására közzétenni, de mint a rossz tanuló, csak professorának intésére tér magába, én nem is csak szerkesztő unak szives figyelemze- tésére jutott eszembe a becses lapjának adott ígéretem.

Tehát midjárt azzal kezdem, hogy mégis csak csodálatos egy nem, a noi nem. Jól tudom, hogy nincs a világ irdadalomban tárgy, mely annyira meg lenne rontalva mint a noi szívek megzabolatlan talányai és érthetetlen szépségei; de minduntalan találkozzunk egy felfoghatatlan noi eszeleked, elámitó szeszély újabb példájával, hogy végül is csak önkénytelenül újra az örök sphinxről — a noi lelekrol beszélünk.

Van a többek közt egy jó barátom — minden tekintetben derek egy fiatal ember. Született erélyi, gyönyörű sugár alkotán, valóságos apostol föl viszl. Lelkes ifjú, ki nyíltan beszél, gyorsan felkészül minden szé- pért, és a mellett a világbiztos gentleman könnyed tár- salsági modoraval bír.

Ezeken kívül szép izléssel és szép szellemmel rendelkezik, és sötét szeméiből mély, majdnem szenvedélyes érzelem sugárzik vissza.

Természetesen szerencséje van a hölgyeknél és ha valaki belészeretett, ez rendszeren több volt a passagér vonalammal.

Néhány nap óta alig lehet rá ismerni. Fejét esü- ggedten hajta mellére, fohászódik és rémségszen unal- mas. O, az örökök jökevény, kit egészséges humora sola

rőve a fegyverhez, e napon tartotta meg Zenta város képviselő testülete rendes havi közgyűlést, melyen a tárgyszerkezést elzetesen felvett több rendű elnöki jelentésnek elintézésé, és a múlt levelben említtet költségetési kiadási többlet mikénti fedezése felletti határozat hozatala után következett a kapitányi állás betöltése, ajánlottak: Dudás Lajos árvászeki jegyző és Tesity Sándor közigyám. Elnökö polgármester ennek folytán a titkos szavazást elrendelte, mire összesen 141 szavazatot adókat, ebből Dudásra 99, Tesityre 42 jutván, elnök Dudás megválasztása 57 szavazat többséggel határozatilag kimondotta.

Az imént megválasztott időkben a gyűlési teremben megjelené, a benne helyezett bizalmat megköszönté és kijelenté, hogy csak azon esetben foglalja el ezen állást, ha neki a jegyzői állás is meghagyatik, a jegyzői teendőket pontosan ellátja, de a jegyzői fizetést nem kívánja.

Miközben városi ügyvezető kötelességének ismeri a képviselő testületet figyelemzetni, hogy új feltétel alatti megválasztás törvényellenes, ő meg van ugyan győződve, hogy Dudás ur meg mindkét állást kellek betölteni, de ügyési kötelemből kifolyólag képtelen ez ellen óvást emelni. Szabó László indítványozza, hogy Dudás hagyassék meg kapitánynak feltétlenül is addig míg felsőbb helyről intézkedés történik, mire Gombos polgármester egy hivatalos uton érkezett alispáni táviratot olvastat föl, melynek értelmében a két állás nem egyesíthető. A képviselő testület dacára ennek megmaradt akaratát (b) melletti, és felterjesztést fog intézni a tárgyan a megyéhez.

En azt hiszem, hogy e felterjesztés szükségtelen, és határozatlan tudom, hogy eredménytelen leend már azért is, mert oszmen derék alispánunk törvényeszetét és tiszteletét.

Az erre vonatkozó törvények oly világosan rendelkeznek e tekintetben, hogy emé két értelmezés nem lehetséges. Az 1871. évi XVIII. t. cz. 64. §-ának 3-ik bekezdése szerint az elöljáróságot a tanács, a tanácsot pedig a polgármester, rendőrkapitány, tanácsnokok, jegyző, rendes fizetéses jegyzők, stb. képezik.

Zenta város szabályrendelete szerint a városi hatóságot, egy polgármester, egy rendőrkapitány 1200 ft fizetéssel, egy jegyző, 3 tanácsnok, 2 ténök, egy jegyző az árvászekhez ki az elnöki jegyzői teendőket is végzi 800 ft fizetéssel, stb. képezi. A szabályrendelet 12. §-a szerint a jegyzői hivatal egy fő és két jegyzőből áll.

Ezen szabályrendelet megváltoztatása jelenleg nem lehetséges, mert a jegyzői állás az 1871. évi 18. t. cz. 70. §-a örökös, tehát ezt megszüntetni nem lehet, ha csak a jegyző le nem mond, el nem hal vagy el nem mozdíttatik.

A választás feltétlen lévén, annak el vagy el nem fogadása is feltételtől függővé nem tehető, polgármester ur nézetem szerint hibát követett el, midőn Dudás feltétel felterjesztés tárgyává engedte tenni, minőn a választás feltételtől függővé téve nem volt és minőn Dudás jelen volt és neki megválasztása értésére adatot az 1871. évi 18. t. cz. 86. §-a alapján tele az eskü letétele azonnal kikérendő lett volna és azon esetben ha az esküt feltétlenül le nem teszi, megválasztása

érvénytelenek és új választásnak a jövő gyűlésen leendő megtartására határozatilag kimondandó lett volna.

Na de minőn már megtörtént, borítsuk a múlt fátylát reá és várjuk nyugodtan milyen eredményre lesz a . . . felterjesztésnek?

A fővárosból.

— Hulló levelek. —

Budapest, márczius hó.

Megjelent a valóságos hivatalos, tavasz! Nagy szélsőzval jelenti napsugaras, verőfényes érkezett. Mintha reászorultunk volna e hivatalosan elkészített jelentésére, mintha nem hetekkel ezeltt közönyt voltna be, hivatalnúl bár, de elég nagy örömmel fogadva, a korá-tavasz!

Minden zöld már a fővárosban. A sétatértek, a városliget, a budai hegtek mind, „mind zöldek ok.” A sugár-ut nemes növényei, mindméganyú ritka szépségű virágok, a főváros híres szépségű hólgyüzére ott hullámkik a poros aszfalton föl s alá. — Egy bácskai barátommal sétáltam az aszfalton végig és fővárosi fensőbbeségek kérdém tole, minőn tetszenek neki a fővárosi hegtek. „Nagyon tetszenek, rendkívül tetszenek”, kiált fel elragadtatva „baratom ilyet a fővárosban kívül csak is Zomborban lehet látni.” — No sietek Zomborba, de addig is küldöm e „hulló levelet” hogy lássák sok szép szemek. — Oh mily önzök az újságírók!

Ő elment, eltávozott, ő kit a magyarok istene után legelőbb istentüntetk, Munkácsy Mihály! Elment, de nem anélkül, hogy egy megbecsülhetlen kíneset ne hagyott volna maga után, t. i. azon ígértét, hogy ezután gyakran, evenkiint legalább egyszer meglátogatja fővárosunkat. Az sem valószínűtlen, hogy hosszabb időre bilineseljük magunkhoz, ha ama terv sikerül, hogy egy festészeti akadémiát alakítsunk, melynek élén Munkácsy állana. Vajna már megalkant volna e hazai művelődésünkre majdnem nélkülözhetlen vállalat.

Tehát elvitték ama mukineset, melyet hazánk nímepelt művésze halhatatlan Munkácsy Mihály teremtett. Oh, hogy mi oly szegények vagyunk, a tulajdonos meg oly makacs. A képről irni mit lehet na, minőn már oly sokat írtak lívatottak, lívatlanok. Egy esodamú ez, melyet csak az igaz művész, a muzsaktól környezve teremthet; nem festmény az, hanem a vaszóra eroszokált élő lénynek. Nem esoda, ha sok néző a képet kereste a kép előtt, mert a kép alakjait szinte nézőknek képzelték. Ne mosolyog nyájas olvasóm, mert nem él ez, a mit mondk, hanem tény — Ez a másik eset is eléggé kritizálja a képet. — Pilátus székéhez lépések vezetnek. Ezen lépések oly hűen vannak ábrázolva, hogy egy vidéki atyai, égre-földre szabótkoztat az ellen, hogy az a lépés festve volna. — Kéri az ép ott jaro titkár, en-

gedné kendorjót oda dobni, ő jól tudja, hogy ott marad a kendorjón a lépésön, ha nem — ő fizet tiz forintot. A titkár mosolyog és megengedi, hogy kendorjót a lépésre dobja, homán az természetesen a fölte esett. „Még most se himém el, ha az ur a tiz forintomat elfogadja volna, de már így el kell himém” — Ez is tény! Egy emberben emnyi művészet — már a esodával határos!

A német „Schulverein“-nak is kijutott a lénten! A bécsi lapok törvényeszeki rovatában egy igen érdekes kis pereséskék tárgyalását olvashattuk. — Csehországban történt — Egy ur beszáll egy vasuti csepéba, egy másik már ugyanabban könyvelembe helyezte magát. Viszonylagos néma udvozlések, minit az már uton szokásos valami és minőn már az is szokásos, hogy utitársak ismeretséget kötnek, vígan folyik a társalgás. — Egyszerre a könyvelembe helyezett ur a másikat esohál szólítja meg. „Boesánat uram, nem tudok esohál”, szól a másik, mire amú felháldyde elküjtja magát: „Ha az ur nem tud esohál, akkor az ur gazember.” — Perre került a sor és a tárgyalás alkalmával azzal mentegetozott a gazemberre uriember, hogy azt hitte, miszerint válló esohál és tagadja nemzetiségét. — Ne nekod „Schulverein”, ki oly jó étvágygyal falod a magyarokat, mert üldözök a német nyelvet. — Magyar ember sohasem gazemberzte meg felebarátját azért — mert nemtül beszélt. Tanuk reá az erdélyben lakó szászok.

A Telek pályázat bírálok kimondották a szentenciát a beérkezett 27 darabról. Ezek közül 19 még csak az írodalom színvonalán van aól, míg 5 elérte ugyan az írodalmi színvonalat, de pályázatra nem képes. — Csak három darab maradt, melyek versenyezhetnek egymással, azonban ezek között sínesen abszolút becú mü — Hogy miért? Ki tudná egy bizottság titkáit kikémlelő? — A „Theodora” című darab a titkári jelentés szerint „bizonyos, hogy messze tulszarnyalja minden egyéb versenytársát. Menete gyors, fejlődése folytonos, eselvénye a kello hátúrig emelkedőben bonyolítva; azután ép oly világosan, értelemesen, gyors gördülés közt kibontva, megoldva.” — Ez szószerint kivonata a titkári jelentésnek, és megvallom, hogy a jutalom odaítélésének gygvis inkább oda nem ítelésének formája igen meglepett. Az ítélet így szól: „a bírálok bizottság három szavazattal ketto ellenében, de egyhangulag a 129. §. alkalmazása mellett, a jutalmat a „Theodora” szerzőjének kéri kiadati.” — Ez az ítélet igen zavaros, mert a nevezett §. azt tartalmazza, hogy: a darabod ugyan nem jó de még is odaítéljük a száraz aranyat. De ha a bírálok többsége azt mondja, hogy a darab jó! Ija, bírálok bizottság — és logika, ki akarna ezt rokofogalomnak tartani!

A darabokról és szerzőikről másszor.

A viszontlátásra.

König Hermann.

sem hagyott el, most sentimentális a velejég és a boldogtalan játsza. De nem, nem játsza, o valósalag boldogtalan, kínzó fájdalom, a boldogtalan szerelm minden keserve ragadta meg, o szenved ama kispadon, melyet még eddig nem sikerült kiirtani. Nincs kegyetlenebb bíróság — mint a nő sziv.

Nem egy fiatal olvasóm fogja bámulva kérdeni — hogyan szerencsétlen, hiszen a boldogtalan szerelm oly érdekes — különösen az olvasóméknak. Elmondom, mert hisz ez képezi leírásom themáját.

Tivadar már a jó minap egy laxenburg kirándulás alkalmával egy bécsi családót ismert meg. Egy vastag apus, egy még vastagabb anyus, aztán egy bájos kis közös lány bizták magukat esohaknjára, melyet biztos karokkal kormányzott a tón át a lovag-kastélyig. Kesőbb aztán Olga k. a kedvet kapott evezési leezekéket venni. Tivadar oda ült mellette és megmutatta miként kell evezni. Mama ugyan ijedten sikított, aztán a papa is egy komoly szót ejtett el intőkép, — de hat Olga akarta, és a mit Olga akart, azt keresztül is vitte, mert o papát, mamát dominálta. Tivadar ott ült mellette, és szemei gyönyökódva szemlélték bájos alakját, megérinté picizny kövér kezeit és ezé edes lelhelletét. . . . Egy-szer különösen tekintett Olga élénk kék szeméivel az övébe, Tivadar ünfelelten viszonozta e tekintetet, melyen sokajjelentőleg. Szerelmi vallomás volt ez egy pillantásban. . . .

Vissza már együtt utaztak és innét kezdve Tivadar meglátogatta a családot. Néhány hét múlván minden rendben volt és a két ifjú már mintegy eljegyezve, Fülig szerelmek voltak egymásra és a vasárnapiesteken mikor az öregebb társaság a butfelesztó tarokknak

engedte át magát, ok órákon át álltak az ablak mélyedésben és eszevtek, és ha aztán elémült néha-néha a eszevés, fogadni lehetett volna, hogy most esohakolnak. Ha egy negyed órával később jött Tivadar, Olga már dinezáskolott, vagy ha 10 óra körül órájára nézett, megragadta kezét és mérgesen mondá: „összetöröm még egyszer ezt a gyalogzatos óradát”. Ha egyedül voltak tegeztek ugyanis egymást.

Tivadar pedig csak Olzáról ábrándozott, és már is bizonyos edes büszkeséggel az ő kis feleségének nevezte.

„Egy év múlva már az én kis feleségem lesz, oh edész tengerényi kő, lírehatatlan mámor felszik e gondolatban.”

A szerelmek tudvalegoleg mindig szájhosieskednek kissé.

Már rég örvendék egy táncmulatságnak, melyen együtt fognak lenni. Együtt fognak táncolni, karjaikban tartani egymást, egymás szívén verőpülni, a lényes sejtelve nagyon sok edes diszeret titoknak. . . . „Nehogy aztán nagyon magadhöz szorít te — te — mondó megdől kaczerőkódással Olga. . . . Aztán a te ruhád nyakig gombolva legyen — hosszú ujjak — halold, ne-hogy más lássa milyen szép vagy!” Olga szemérmatosan mosolygott és elpirult. . . .

El is jött végre ez a lízasan várt bá. Tivadar az entrénéf állt és várt. Reszkotett kissé és claquejával legyezte magát. Most belépek ok papa, mama és ő — Olga. Egy föld és mennyörgös villám, milyen szép volt ő! Világos kék atlaszruhában, szép szemérmesen decoltálva, karjai és válla fehéreltek a hónál, hajában gyengéd convallariák. . . . Kissé foszesen üdvözlek egymást,

mint ahogy nem is lehet másképen egy fényesen kivilágított teremben, aztán a rezervált asztalhoz mentek. Az első rezort együtt táncolják. Lingóli areczal térnek vissza helyökre, de kezeik még ünfelelten tovább is egymáséba nyugoztatók.

„Olga — mennyaszódom, életem, mindenem” — sósógi Tivadar majdnem bolondul.

„Önletem szeretlek Tivadar — de csak hallgass, még meghallja a papa” válaszola Olga, torró ábrándos pillantással.

A következő négyest szintén egymással járták. Hogy haladtak, hogy balancoloztak, miként ringáltak egymást, amint találkoztak és forgoloztak, ez egy táncolt sonett volt a szerelm leggracziósság, legkedvesebb alakjában. A vaknak is észre kellett vennie, hogy szerettek egymást, — és hogyan szerettek egymást.

Most egy keringő következett és mindenki hat lépésben lejté; ezen kedélyes, kedves régi táncot, mely újra fiatal lett. Ak az ideu bármily táncnál nem tud hat lépést, az elveszett ember, legakább az esztere. Ez tény, ezt az ideu — ki magam sem járom a hat lépést — többször tapasztaltam személyesen.

„En csak két léptűt táncolok Olga”, mondá neki Tivadar a táncnak mulva.

„Ugy,” szól Olga kezem nyugva és lejtnei kezdék. De hat mindanyian tudjuk, hogy különböző lépésekkel a tactust meg nem tarthatjuk, és így a terem közepében kellett a touit felkészítanünk és a fatális visszavonuláshoz fogni, mely alatt Olga mosolyokat is vívt látni.

E perezett kezdve Tivadar nem létezett többé Olga számára a teremben; továbbá felkérésit híleglen

Tisztelettel felkértnék lapunk azon olvasói, kik a már lejtart évnegyedre előzetesekkel hátralelkben vannak, a hátralelkben minél hamarabb beküldésére. Az első évnegyedben a kezdet nehezségeivel állván szemközt, előzeteseknek tartottuk mindazokat, kik lapunkat az egész évnegyeden át elfogadták, de az előzetési összeget nem küldték be. Minthogy azonban ilykép soha sem tájékoztathat magukat a nyomtatandó példányok számáról, azon kényszer helyzetbe jutottunk, hogy lapunk a jövő évnegyedtől kezdve eskais azon olvasóinknak küldjük meg, kik előzetesüket pontosan beszolgáltatták. A jövő évnegyed megjelenéséig kérjük mutatvány szám gyuanánt tekinteni, melynek elfogadása az illetőre nézve semminemű morális kötelezettséggel nem jár. Tisztelettel

A kiadóhivat.

A zombori első öngyelző szövetkezet f. évi april hó 2-án d. e. 9 órák a „Népkör” helyiségében rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Igazgatóság jelentése a múlt forgalmi évről. 2. A számadósol, megvizsgálása a forgalom kimutatása és ezek jóváhagyása. 3. Az igazgató, aligazgató, a kisorsolt jg. tagok és a felügyelő bizottság felmentése. 4. Az alapszabályok módosítása és elfogadása. 5. Nefőni indítványok tárgyalása, melyek a közgyűlés előtt 24 órával előbb az igazgatóságnak írásban beadandók. A módosított alapszabály tervezet és a mérleg kimutatás betekintés végett az egylet helyiségében van kifüggesztve, s a megjelenő tagok közt, ki fog osztatni.

Vettük az „uj-verbácsi takarékpénztár” XI. évi zár-mérlegét 1881. évre. A pénztártórgalmi kimutatás szerint a bevételek fösszege: 1,528,395 ft 24 kr., mely a kiadásokkal teljes mérleg-egyensúlyban van. E rovatban van meg kitüntetve „Cassabewegung-Einnamen” cím alatt 1,522,621,60 „Ausgaben” cím alatt 1,528,395, 24 s „Total”: 3,051,016,84. — A vestség-és nyereség-számla teher-rovatának fösszege: 27,922 ft 39 kr. és jövedelem-rovatának fösszege ezt teljeseen egyensúlyban tartja. Ezek szerint az említtett takarékpénztár részvényesei, kik 4839 ft osztalékot kaptak, hivatásának megfelel.

A Kulán alakulódnó műkedvelői társulat által a kisdövedova javára és saját alapítójének növelésére Kulán 1882. april 1-én a „Casino” termében színi előadás tartatik, mely alkalommal „Az egyetlen leány” egy felvonásos vizgátek kerül színi. A szerepő személyek a következők: Szumbalinszky, földbírtokos Zsombókréthy Ágoston, Paulina, leányka Kalm Aranka k. a. Gomojto Mátyás, lítványi földbírtokos Fikácsi Gyula, Agatha, neje Wolf Ilka k. a. Ratáinszky Kázmér, podolai földbírtokos Karch József, Luiza, neje Bogner Irma k. a. Camilla Vighart Paula k. a. Papi Tápaj Bella k. a. Darzsinszky August Gál Pista, Mareczyk Henrik Késmárky Gyula, Boldizsár, öreg szolga Honig Zsigmond. Magáról a színi előadásról leveleznék fog értesíteni.

A napokban jó Csóka Sándor szabadkai színigazgató Zomborba, hogy az itt töltendő előadási hetekre bérletet nyisson. Ez alkalomból egyszersmind azt is kijelentjük, hogy a bír, melyet lapunkban közöltünk, mint ha Csóka Pálmai Ilkát, vagy Nagy Dolyka k. a. t. vagy Temesváry s Temesvárynéét is vendegszerepeltetni szándékozik, valótlan. Csóka szántársulata állítólag 40 tagból áll. Csak egy nem járunk azután, mint Jakabffyék; egyébként, mi ez egyszér övatosabbnak leszünk bírálatunkban is, mert tapasztaltuk, hogy a színigazgató annak legtöbbje quasi megköveteli a sajátotól, hogy dícséregre-földre. A saját tud czirogatni is, de foga is van.

Baleset az alföldi vasutnál. Minap éjjel két óra tájban majd nagyobb szerencsétlenség történt az alföldi vasut állomásán. Az átjáró rampán a halasi vasárról kocsik jöttek keresztül. Egy hátramaradt kocsi a nyitva hagyott korlátlan keresztül éppen akkor ért az átjáróra, mikor egy vonatrendező gép rologott elő, mely az utjában állott kocsit oly szerencsésen taszította föl, hogy a bent ülő két atyafi az ut szélére potygyant ki minden komolyabb baj nélkül. A kocsit azonban teljesen összezúzta a gép. A baleset vizgázatásából történt. Hogy ki a hibás, az a mezejelő vizgázlat alkalmával majd kiderül.

N. milítési leveleznék írja: f. hó 21-én tiz ötött ki Ernst Samuel házában esti 9 1/4 órák: A szeles föjárás folytán a lángok esakhamar feléneszték a házat, s a szomszédos épületeket is a legnagyobb mérvben veszélyeztetették. Az esetleg ott időző zombori illetőségű Király honvéd főhadnagy rendkívüli erélyt fejtett ki a tűz lokalizálásán, ő volt az első, a ki a háztetőre kuszott. A szomszéd lakos Gál Péterrel lérték kért, melyet az tole kegyetlen plehügálat megtagadt. Mindazonáltal sikerült neki Allaga Antal odaváló komives segélyével a nagybvel részlet elhárítani, a mivel a n. milítési lakosságot nagy hála értezte. Mint mondják a ház bosszúból felgyújtották.

Legjobb az egyses ut. Verbovszki apa és fia szelenei külvárosi koresmárosoknál a szobakban 7—7 fordós bor találtatott, azon szándékból érejtve, hogy a fogyasztási illetéki közegek figyelmét kikerülve, ne adóztassanak meg. De a nevezett hivatal közegei ezen viszárszelenek nyomára jöttek és a koresmárosokat 250 ft pénzbüszággal rótták meg.

A ályukasztott 10 és 20 krajczárosokat nem tanácsos elfogadni, miután legjobb rendelet szerint az ilyen ályukasztott pénznekem a közpénztárnál nem fogadtatnak el s csak a kir. pénzbevaltó hivataloknál értékesíthetők és itt is csak nagy vestséggel, úgy hogy egy ily 10 krajczárosért 3 1/2, egy 20 krajczárosért 7 kr. fizetetik ki.

Apatini leveleznék írja: E hó 23-án az apatini műkezelők az „arany korona”-hoz czimze t vendéglo magyteremben a helyh. dalárda javára színi előadást rendeztek, mely alkalommal „Sziget a szárazon” és a „Jészes hajjal jár” került színi. A műkedvelők kik közé majdnem az összes apatini intelligens nafsátságot kell soroznunk, feladatukat a lehető legsikerületben oldották meg. Mindamnyi műkedvelőtől nem várt verzevel s odaadással készpzt, úgy hogy méltán osztoztak a közönség zajos ovatioiban. Az előadást kedélyes táncvizgálon követte, mely jóval túlhalalta kedélyesség s élénk-

ség dolgában az előadást. Ily pompás és sikerült vizgáma rég nem volt városkánkban. Voltak azonban a mulatságnak számos fényoldalt mellett számos árnyoldali is, melyeket mint lelkiismeretes tudósító nem akarok elhallgatni. Fájdalom éppen a szép nem ellen kell ezutal vadaskodnom, mit a világ küncseit se temek, ha nagyon is szembeszóko nem volna az, a mit megörökíték. Két előkelő s művelt hölgy a tánczeremben szivarkáta gyujtott s con amore füstölt ott a tánczosok orra alá. Ezt a tánczeremben férfiak se merték volna megenni, a kiknek a szivarozás nem megbecsülhető. Látni bünük. De ha már magyar hölgyeink is kivételkesség a noésség szendeségéből, ne temek legalább kihívogás, s ne éppen ott, a hol az legalább is áldomatlán. Még egy pár szót a vendégloáról. Hogy az ember vendégloében istenek ajánlja felkét, mikor ebbe az étel leteszik, és úgy hiszem univerzális vallási dogma, mely a biblialól is csak véletlenül maradt ki. De hogy ott drága pénzért tisztességesen jól se lakhassék, az már kérem alában gyomorelleses egy állapot. En két valóságos és osztrák értéki uj forintokért, dacára hogy nem vagyok valami gastronomikus gourman, nem tudtam jóllakni. Mikor a vendég lo t ezíránt megintéppellátam hideg malitával válszolta: „Man muss die Gele-genheiten beim Schopfe nehmen, denn hinten ist sie kahl.” Legalább megfelelt, de azért melegen ajánlom ott az adókievési bizottság és a korona-vendéglo helyőrnök figyelmébe. X. Y.

Siklósról írják lapunknak: Jakabffy Gábor 18 tagból álló szántársulával már néhány hét óta tart színi-előadást s teljesen kielegíti a közönség igényeit, mely oly lelkesülten látogatja, hogy most is nemcsak 70 állandó berleti hely van elfoglalva, de sokan a folyosón kényszerülnek a darabokt végig hallgatni, mert a szünek bizonyuló nézőtör az oda meméket befogadni képtelen. Különösen Pataky Irma játeka s Jakabffy né hangja ragadja el a siklósiakat.

Répbór. Ez egy francia gazdálkódo legújabb találmánya. Minthogy a fillozera roppant pusztítóskodott vitt veghez az illető földbírtokos szőlőkertjében, mesterségesen kör készítése által akarta helyrehozni a szentellett vestséteket. Talván azt, hogy ezurkorrepa sok alkoholt tartalmaz, az ezekből készített pépet ugyanazon eljárásnak vetette alá, mint a szőlőfirtokot és csakugyan igen kellemes ízű bort kapott, mely hivatalos bizottság által is minden tekintetben jónak találtatott.

Khinaikozmetika. Hogy egy khinai hölgy a „ritka szépség” fogalmához kötött minden követelményének megfeleljen, a prézi lábaesakón kívül óriási hosszú kormókkal kell bínia. Magától érteődik, hogy e hosszú kormók aztán lehetetlennek tesznek minden házi foglalkozást. A khinai szépségnek egész hosszú élete ezútt szakadatlan dolca far niente-ből (édes semmittevéss) áll. Egy gazdag khinai kisasszony, ha csak elég hosszú kormei vannak, legyen különbben bármily rut, mindig számíthat „fényes partiaé”-ra. Egyes kerületekben nagy hírnévnek örvend oly fiatal ember, kinek anyja ily színi kormókkal bír. Ez jobbjó ajándó levelet képez, mint a gazdaság visz tudomány.

Folytatás a mellékleten.

visszautasította, — ezentel másokkal táncolt, — akik a hat lépést igen is lejteni tudták. Tivadarnak meg kellett tehát elégednie, az öregek mulatattái, kik minden perezhben elaludni akartak, meg szíve vonaglott és fűző kinek közt remegett.

A bál végével karját nyújtá nygvan Olgának, de Olga félrehajta fejét, egy szót sem szólt és midon a buezsások Tivadar kezét nyújtá neki, e kéz, mely ezolott oly melegen tudott beszélni, most mint egy ólomdaraboeska feküdt az övében . . .

Másnap reggel még 10 órákig teljes báltoiletteben ült íróasztala előtt, fejét karjaira támasztva elaqueja a földön feködt, kezét meg a bálkezőkty, úgy nézett folyton a levegőbe, — nem aludott volt.

Este a családhoz ment. Papa és mama majdnem könyöröltes levelességgel fogadták, míg Olga fejében sem tekintett.

Zongoránál szüntelen keringőköt játszott és ha Tivadar a kottalapot forgatni akarta simpliciter felkelt helyéről és abba hagyta játekeit. Ez elég érthető volt.

Mielőtt távozott, fölré hívta az öreg ur és végnéküli bevezetések után végül kipattant, „hogy nem kell többé Olgának”. Ok mindent megpróbáltak kibékítésére de ő csak azt hangoztatta, „hogy nem tánczol hat lépést, — neki nem kell!”

„Már itt alig lehet valamit végezni” — fejezte be a papa ékes beszédét, — hiszen ismeri azt a kis önjefut.

Midon Tivadar néhány nap mulván mindezt valóságos martyrareczal elmondá nekem és végül revolve-

rem után tudakozólott, felvilágosítám, hogy mai nap nagyon izetlen valami elveszett szerelmem miatt agyonlombogtam, menjen inkább egy tisztességes vendégloba vacsorázzék meg szép esendően és izza le egy palack villányiban az egész sentimentalis históriát, mert az olyan no szerelme, melyet ilyen ostobaság miatt elveszttem lehet, egy garast sem ér. Tivadar fájdalmasan bolygott fejével, hogy nekem könnyű beszélni, de neki majd megszakad a szíve.

„Hát menj — szoltam a legközelebbi táncmesterhez és tanuld meg azt az istentelen „hat lépést” — majd a többi meg jön magától.”

Meg volt elégedve táncosommal és hálás kézzóritással hagyott el.

Olga mindazok után amiket barátom felole beszélt szerette öt sokkal melegebben, mintsem hogy közönséges vonalozomnak lehetett volna tartani és mégis megtagadta szívét tole, mert nem tudott hatlépésben táncolni . . . . Már most búleselkedj valaké a noi szívnek feloldhatlan talányai és grotesk szépségei felett!

Minden rendben van ismét! Tivadar nálam volt, még pedig a boldog szerelmem tud áradzó kedélyével és felülmulhatlan plúziáival. „Minden jól megy ismét, minden rendben van megint!” ujongott fel, nyakamba borult és összekécskelt, hogy szinte elvételtem magamat, mert amily példának és üdvösnök talalom a férfi és nő közötti eskökolozást, oly együgyűnek talalom azt férfiak közt.

Négy estén át járt a táncmesterhez hat lépést tanulni.

Kezdetben sehogy sem ment, már szinte kétségbe akart esni, de az ötödik estén, melyen tudta, hogy Olga ismét egy bálba megyen, — mosolygóni kezdett feléje a szerencse egy gyönyörű kis grisetteske — egy pensionált szeretője alakjában, — ki dacára annak, hogy elhagyta, könyörült rajta. Egy barátjától értesült ugyanis Tivadar szomorú sorsa felől és addig táncolt vele míg 10 körül egész biztonsággal lépte az ómosus táncot. Oh ezek a kis grisettek melyi nagylelkü és feloldozó szívek dobognak gyakran silány cseretjeké alatt.

Elment még az este a bálba, melyen Olgát tudta. Ott hátán és biztosan járta a „hat lépést” persze — csak másokkal. (Ezt is az én táncosmra tettem.) Látni mint kancsolt Olga szakadatlan feléje, hogy oszt rendre kosarokat, de azért nem mozdult. Végül aztán Olga egy unokabátyja jött hozzá megkérlelni, majd aztán a papa meg a mama, hogy végül mégis csak Olgával táncolt, persze „hat lépést.”

„Jobban szeretlek mint valaha” — susogá Olga szorosan hozzá simulva.

Ezen kifejlése a történetnek semmikép sem történt az értelememben, mert ha nekem befolyásom lett volna a dolagra, Tivadar bizonyosan a kis varonémet vette volna nőül és a szépséges házibirtokos lánykát ilve hagyta volna; hanem, nem vagyok regényró és az igazságba akartam magamat tartani, mely mai nap mindjobban inkább plüstricus, mint romanticus szokott lenni.

Irodalom.

A Magyar kereskedők Lapja legutóbbi számaiból meggyőztünk arról, hogy e lap a magyar nemzeti kereskedelem ügyét a leghelyesebb irányban karolja fel. Hogy e lap továbbra is helyes irányban fog vezetni, arra nézve előg garanzált nyúl Kende Zsigmond, a „Magyar Kereskedők Lapja” szerkesztőjének elődli irodalmi tevékenysége, és meg vagyunk győződve, miszerint az anyagi fejlődéshez képest, törekvés oda fog irányulni, hogy e lap a magyar kereskedelmi osztály minden igényeit kielégítthesse. Eufelgova a Magyar Kereskedők Lapját az illeto körök szives partfogásába lemelegében ajánljuk. — Előfizetési ára egész évre 6 ft. felévre 2 ft. — A „Magyar Pénzügy”-gyel (szerkesztő Kormos Alfréd) és az „Általános Sorsolási Ertesítő”-vel együtt: felévre 4 ft. negyedévre 2 ft. — Mutatóvinyepéldányokat megkeresésre szivesen küld a kiadóhivatal (Budapest, Nagydiófa-utca 3.)

A Képes Családi Lapok 25-ik számának tartalma: A lithei harangozó, Rajz, irta Vári Z. — A róza, Sonett, irta Barna Ferenc. — Teljesült jóslat, Novellette, irta Türr A. Viktor. — Világosság és élet, Természettudományi karcolat, irta Tusch Pál. — Lessing és a sakkjáték, Irodalomtörténeti visszaemlékezés, közli Karolyi Alajos. — Életet életért, Keleti kép irta R. M., fordít. Belladonna. (Vége). — Egy óra egy novelláirónó életéből, Természet után irta Sert — e — sa. — A szemlördő, Rajz, irta Szücs Endre. — Március 15-én, Költmény, irta Zalai R. Soma. — Képmagyarázat, — Mindenféle. — Képek: A világba! — A lázadás színhelyéről; Az Orahóvác melletti útközét. — V. Károly császár a st. justii kolostorban. — Normann kalózok. — Melléklet: „A kincs” című regény 193—208. — A borítékon: Letti naptár. — Sakk-talány. — Számrejtvény. — Talány megfejtések. — Megfejtés nevei. — Kérdések, feleletek, ajánlatok. — A szerkesztőség postája. — Hirdetések. — A kis lottó húzásai. — Előfizetheti: Meher Vilmosnál, Budapest IV. ker., papnövevény-utca 8. szám. Egész évre 6 ft. fél évre 3 ft. negyed évre 1 ft 50 kr.

NOVELLA-TÁR.

Miczike szerelme.

(Beszély).
— Irtta: M. M. —
(Folytatás)

A második szüniidöt szüleim körében óhajtottam tölteni, de nem akarván a kapesot közöttáll, megszünetl, rábírtam barátomra, hogy Miczikét a szünapokban engedje le hozzáik novoremmel arra a két hétre legalább, mely eltelik addig, míg barátom a Bauságba utazik rokonait látogatni. Akkorra én Miczikét elkísérem Sz.-ig, hol a vonaton találkoznak, s átadom az anyjának. Mivel legkisebb novorem 14 éves lányka volt, ehhez Miczike még hozzáüllet, s mint ismeretlenek én levelezésbe hoztam őket, mely után mindig egymás

lithatását kívántuk, Barátom nehezen egyezett bele, de novorem, az ő benső barátjára ez időben Pestre jött, annyira unszolta őt, míg vgre beleegyezett. Miczike pedig ugrált örömben, hogy megismerheti Maurenz papját s mamáját s az ő kis kedves Rozsikját.

Megígérte azonban novorem, hogy őt napra legalább is lekísérem Miczikét Z.-be ő hozzá, minék fejében a garde des dames szerepét viendi a vonaton Miczike mellett.

Mellözöm bucsunkat, mert ez úgy is két hét után visszontlátásra szól s egyenesen Sz.-re térek szülővárosomra, hol szüleim bennünket elváltak Rozika hugommal.

A két leány megismerkedett, s mivel Micziké mindig rögtön megkedvelte bárki is, szüleimnek csakhamar kedvence le, s mondatom több figyelenem voltak ő iránta, mint másfél éve nem látott fiuk iránt.

Némém tovább utazott Z.-be s pár nap múlva vetük sürgető levelét, hogy jöjjünk már, az egész helység vár bennünket. Ötömmel csomagoltattam a kis Miczike össze, pedig ha tudta volna, hogy mily nehéz napok virradnak most reá, s mennyire megfogja az bántani az ő Maurenz-jét; csakugyan a z-i tartózkodás sok fájdalom okozott piczi szívének, s mindennek oka, bár ártatlanul én voltam, ki őt gyermeknek tartván, nem álmoldiattam, hogy ő még feltékeny is lenet.

Bármint mosolyogon is e felett az olvasó én tekinteten kívül hagyom, s csak annyit jegyzek meg rá, hogy én magam sem hinném, hogy gyermek emyire feltékeny lehet, ha nem láttam volna magam, s a feltett személy nem lettem volna magam.

Mivel nem akarok időt vesztetni azzal, hogy novoremnel való hogy létünk hosszan leírjam, annyit hozok fel jellemzésül, hogy a kis Miczike, mint szüleimnél úgy itt is egy percig sem érezte, hogy hazavágyott volna. De most áttértek arra, hogy a kis szív fájdalmait mi volt képes felbrosztem s mennyiben mondhatom én magamat, e fájdalom okozóját, ártatlamaik.

Abban az időben történt az a fontos esemény, hogy novorem magának egy ruhát varratott, s szokás szerint a ruhakészítők egyik korfuszát, egy gyönyörű szep, jó lánka képeben — kérte fel, hogy jöjjon e ezéből a házába.

Christina, ez volt a leány neve, természetes mindenkor készen volt a nagyérdemű közönség kívánata szerint, akár saját otthonában, akár idegen helyen a neki járó fizetésért dolgozni.

En pedig mondhatni matkoztam örökké a Miczike gyermekek társaságában. Zongora, heggedu nem volt kéznél, játszani comédizani, nem lehetett, mert a hívós folyoson, hol a forró júliusi nap levét legkevésbé éreztük, ott állt a bájos Christina, ki előtt mindketten reszteltünk gyerekeskedni. Mit volt mit tennem? Eltökéltem hogy szerelmeskedni fogok Christinával. De ez aztán nem is egészen unalom-okoza gondolat volt. Ottléttem második reggelen kilépek a folyósóra, egy leányt látok

meg az ablak mellett. Állt, s a kelő nap épen két sűrű fonatban alahulló ében hajzatára veté szugarait. E pillanatban még arzáit nem láttam, csak a varrónek jellemzetes csimál készített öltözékét, csoda karcuságát, s fényes firtjeit szemléltem. Egy lépés tovább s felém fordulva megeloz s „jó reggelt” kívánt. Egészen meg voltam zavarodva. Novorem figyelmeztetett ugyan, hogy egy szep leány fogok látni, de hát tüneményre nem számítottam.

Barna arcz, típus szerb vonásokkal, tizes mély nézésű fekete szemek. Kecsés fejtatás, barátságos mosoly, s még sok szépség, mit én leírni nem tudok bár, de érzem, hogy bárki is tüneményzerű szépségnek tartaná, hogyha a benyomást mit bennem keltett, híven leírhatnám.

Ezek után nem csoda, ha szemtívveemben a szerelmeskedés jutott eszembe.

Eleinte meglegedtem azzal, hogy ha hízelgő bók-jaimat mosolygással fogadta, később azonban kilestem a maróms együttlét ritka perceit, s tutkos csókokat lopostam tőle. Hogy ő ezit nem haragudott meg, annak okát nem tudtam, csak gondolom, hogy tréfának vette, niben igaz is volt. Komoly szerelmes nem tesz így. Miczike eleinte nem látta, hogy a bájos Christina elszerette az udvarlóját. Pedig bizony elszerette, s csakhamar ki is sült, mert látva, hogy a bájos Christina egy cseppet sem haragszik udvarlásaimért, kezdtem halálra udvarolni, fejtettem a szöveget, lefuztem a czernét, felkaptam az eléjét gyuszit, hoztam öllöt, szóval csaptam a levelét tolem kitelhetoleg.

Mire a hívós est eljött, vábunk kellett, mert novorem, férje s Miczikével a czukásához kellett mennem özsmázni.

Próbáldtunk holmi gyenge otthonmaradhatási kísérletet, de olyankor Miczike oly könyörgöst vitt végehez, hogy talán a beteg-ágyból is kinygrasztott volna vele.

Egy alkalommal hazatélő jöven egy delütáni látogatásból, mondtam Miczikének, kívül elöl mentem, utánunk jöven novorem s sógorom, hogy maradjon hátra, én előre sietek, s urugyil valami gyanus kifogást hoztam fel. Mondtam már egy alkalommal hogy mily ügyetlen a toll a kezemben, ha szerelmes levelet kell írnom, de azt még nem mondtam soha, miszerint a szerelmem találekonyaságát rám nem alkabozhattam. Itt azonban bebizonyodik. Mert herohanva a házba, felkapva imádatamat, s lehúve csók-szomjamat, alig volt ideje Christinak magát erős karjaim közöl kiszakítani, mert ilyen eros rohannak szegény, még eddig kitöve nem volt, már szemközt állott velem Miczike hűledeve hirdelve, hogy minájút itt lesznek s mindent észrevesznek.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:
MÜLLER GYULA.

Kiadók és lapkiadójosok:
Nadasch, Muzsik és Partlics.

H I R D E T É S E K.

Legujabb feltűnést keltett
TALALMÁNYOK!

Fehér mellszörp,
köhögés ellen.

G. A. W. Mayertől Boroszlóban. Egy üveg 50, 90 és 1.80 kr.

SZAPPAN KIVONAT,

mely a szappant nélkülözhetővé teszi, csomagja 10 krért, használati utasítás a csomagon létezik.

Keményítő fénymaz,
(Stärke Glanz)

finom fehérneműeknél meglepő eredményt hoz létre
Csomagja 10 kr.

Bäuchler-féle kiváló finom

indiai cseppek fogfájás ellen.

Egy üveg ára 35 és 70 kr.

Kaphatók: **HEINDLHOFER RÓBERT**
fűszerkereskedésben **Zomborban.**

Postai rendelmenyek pontosan teljesítettek.

Huzás április 1-én.

1874-es bécsi communal-igérvények
2 forint 50 kr. és bélyeg.

Főnyeremény: 200,000 forint.

30°-os földhittel-igérvények 1 forint és bélyeg.
Huzás április 15-én.

Főnyeremény: 50,000 forint.

Az elmúlt évben általunk eladott igérvények és sorsjegyek 215,000 ft és 114,000 arany frankos főnyereményt, valamint számos kisebb nyereményeket csináltak.

Váltó-üzlet a
BÉCS
Wollzeile 10. és 13. sz.

„MERKUR”

Kiadó-hivatalában
CHL. COHN,
Wollzeile 10. és 13. sz.

A közeledő időnyre ajánljuk következő ideit töltésü savanyu vizeket különböző palack nagyságban a legolcsóbb árak mellett é. p.:

Ásványvizek gyógyhasználatra a legközelebbi napokban érkeznek.

Bilini
Borszéki
Buziaschi
Füredi
Gieshübl
Koritniczai
Luthi

Mohai
Parádi
Rohitsi
Radeini
Solyvai
Szulini

Üres Gieshübl vagy Mohai pintes üvegek darabonként 10 krajczárral visszaevetendők.

Kiváló tisztelettel
WEIDINGER S. és ZS.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint néhány kalapgyáros gyártmányait beszüntette, és ez által alkalmain nyílt nagyobb vásárlásokat eszközölni a legdivatosabb és legfinomabb

férfi- és gyermek-kalapokból,

és így azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy a közeledő időnyre kalapjaimat, melyek a legfinomabb nemezéből készültek,

gyári áron alul 25°-al olcsóbban adhatom.

Ez alkalommal bátorkodom a nagyérdemű novilág becses figyelmét jól berendezett női-ruha-raktáramra felhívni.

Tisztelettel
KAUFMANN S. Zomborban.

DÉVALD NÁNDOR

fényképészeti műterme Zomborban Apatin-ut 11. sz.

Ajánlja újonnan berendezett

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMÉT.

Tamaszkodva Bécs, Páris és London városokban évek során át szerzett dús tapasztalataimra, azon helyzetben vagyok, hogy bármilyenü megrendeléseket, mint: visit-, kabinet-, a közkedveltségű Markart-, boudoir- s életnagyságu, továbbá chromo-arczkepek, arczkepek vászonra olajjal, nagyítások visit-nagyságtól kezdve egész életnagyságuig, régi arc- vagy más

egyéb képek utáni fényképezést, épületek, nyári lakok lenyképezését, valamint minden — szakmámba vágó munkákat hűen és gyorsan elkészíthetek.

Ígyeküzni fogok nemcsak szép, izléeses, de söt nagyszerű és foliumhiatlan munkáim által tisztelt megrendelőim meglegezősét kéréseimre.

Felvetel minden időben, az időjárásra való tekintet nélkül.

A műterem nyitva áll reggeltől 8 óráig délután 5 óráig.

✓ Szives megrendelésért eszedik.

Nadasch, Muzsik és Partlics

könyv- és könyvnyomtatászata.

ajánlja nyomtatásait a n. é. közönségnek, melyek oly gazdagon vannak ellátva mindennemű nyomtatvány elkészítéséhez szükséges szerelvényekkel, hogy a

legfinomabban és legizlésesebben

készítendő munkák a leggyorsabban s legolcsóbban eszközöltetnek.

✓ Vidéki megrendeléseknek pontosan, gyorsan s lelkiismeretesen teszünk eleget.

A legolcsóbb, legerjedelmesebb, legdivosabb magyar hetilap. Egészen ingyenes regénymellettel. Képek, DIVATLAP, és külön GAZDASÁGI és HAZTARTÁSI lapok.

Gyönyörű jutalomképek. Megjelen tiszter példányban.

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok” szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapja.

✓ Megjelen minden vasárnap.

A „Képes Családi Lapok” 1882. április 1-én a negyedik, csfolymának negyediké nap. Ez alkalommal felvesszük az olvasó közönség figyelmét közkedveltségben álló szépirodalmi képes lapra. — A „Képes Családi Lapok” hetenként három nyvi tartalommal, legizlésesebb kiállításban, csinos színes borítékban jelen meg. — Minden száma sok művészt kivétel képet hoz. — A lapban közöl elbeszéléseket, költeményeket, rajzokat, egy kétszóvredelti regényt, életképeket stb. Minden számban egy nyvi külön regény-mellettel konyalakban Hasonkinta „Novilág” ez. divatlapot és „Gazdasági és háztartási lapot” is hoz ingyenes mellettképen. — A borítékban sok érdekcs, mindenfajta közöl. Kérdések, Felteletek, Ajánlatok stb. ez. novilágban a közönség rendelkezésére. — Minden negyedében gyönyörű színes mellettképet egészen ingyen.

Már ez évfolyam 6-ik számához

Sz. Prielle Kórnélia

és a 24-ik számához

Felekiné-Munkácsy Flóra

jelen művésznők színyoniatu díszes arczepeket adtak előfizetőiknek egészen ingyen.

✓ Mutatványszámt kivanatra bárkinek bérment-ny küld a kiadóhivat.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

✓ MEHNER VILMOS kiadóhivatala, Budapest, papnoveid-utca 8-ik szám.

Olesó butor.

Egy garnitura szoba-butorzat, mely két chifon, két szekrény, hat szék, egy asztal, egy falitűkór, egy éjjeli szekrényből áll, a legjutányosabb áron eladatik

KLEIN EDE

üvegkereskedésében, a fútczán.

Katarhus, köhögés, rekedtség, mell- és gyomor-bajok erőtlenség, cmesztési s idegyengülés ellen külön hatással bíró a HOFF JÁNOS-fele malata-kivonatu egészégi söre, az erősítő malata egészégi csokoládé a concentr. malata-kivonatu s anyag-oldó malata mell-bonbon.

A os. kir. udvari szállító

HOFF JÁNOS

kir. tanácsos, koronás arany érdem-kereszt tulajdonosa, több magas nemzeti lovagi díszes első valódi malata-gyógy-szerek

✓ **FELTALÁLÓJA** ✓

és gyártója, udvari szállítója a legelső eurpai fedelelemnek Bérsben. — Gyárhelysége: Grünhof, Bráunerstrasse 2. sz. iroda és gyáraktár: Grünhof, Bráunerstrasse 8. sz.

Hála levelek.

Tekintetes Ur! Gmunden, nov. 10.

Mintán az ön malata-kivonatu egészégi söre s az ön koncentrált malata-kivonatu valóban csodás gyorsasággal működött ön állapotában, felkerem posta útjánvétel 3 frt-g koncentrált malata-kivonatu és 3 csomag malata-bonbonnak czímen általi küldésére. — A köhögésem egészen elmaradt, s mióta nom az ön malata-kivonatu használja, jelentékeny könnyebbülérez mellemben.

Kiváló tisztelettel vagyok

Wiedemann Zdenkor lovag.

állomásfőnök Gmundenban, Sokanara-uradalni vasut.

Mélyen tisztelt Hoff ur!

(Kivonaton) A Hoff-fele malata-kivonatu egészégi söre, egyizben már megmenté életemet s jölvő elvezete annak most is nélkülözhetetlen egészségemre néve.

Kerek 25 frt-g malata-kivonatu egészégi sört s 10 csomag malata-bonbon. — Micsodáram tisztelettel

Baross Miklósné Duma-utca 151.

Pozsony, június 25-én 1879.

Bécs, 1879. Hosszu időn által szenvedtem bronchial-katarhusban, a mely ellen Schmitzler János tanár ur Hoff-fele malata-kivonatu egészégi sört ordialt. Ez gyorsan segített rajtam, amit köszönettel elismerek.

Poppa N. orvos tan-hallgató.

✓ Főraktár: Gallé Emil gyógyszerésznél Zomborban.

Rögtöni elutazás folytán egészen új és elegáns

BUTORAIMAT

szabad kézből a lehető legjutányosabb árért eladom.

Közelebbit: Basch Izidornál, Szelenese 106. sz. a.